

Psychopathia Sexualis

HIV/AIDS-pandemien er ikke en singulær begivenhed. Et virus har ikke en fast begyndelse og – når det gælder HIV – langt fra en definitiv slutning, men er et pågående vilkår for mennesker overalt på kloden og i dag – i særdeleshed – i det globale syd.

Seksualitet som fænomen er ligeledes ikke en singulær størrelse, men en konstruktion gjort af det blødeste stof i mennesket og er samtidig forsøgt fastholdt af den hårdst tænkelige teknologi mennesket har opfundet: sproget. Og med sproget også videnskaben og den dobbelthed, som på den ene side definerer og fastholder, og parallelt – med sit væld af kategoriseringer – skaber nye muligheder for at indtræde i verden.

Da den østrigsk-tyske psykiater Richard von Krafft-Ebing (1840–1902) i år 1886 skrev sit 'videnskabelige' værk *Psychopathia sexualis: eine klinisch-forensische Studie* (Psychopathia Sexualis: et klinisk-retsmedicinsk studium) startede han en kædereaktion fra videnskabens katalogisering eller botanisering af den menneskelige seksuelle perversion kunne man sige – og videre til en række handlinger, der fastgjorde individer som enten kriminelle eller sindslidende. De seksuelle kategorier som Krafft-Ebing oplister og definerer i sit værk, såsom homoseksualitet, sadomasochisme med flere, blev til afvigelse, der igen blev til diagnoser og i mange tilfælde kriminaliseredes. Dermed skabtes det kriminelle, seksuelle menneske.

Homoseksualitet blev afkriminaliseret i Danmark i 1933 og blev slettet fra listen over psykiske lidelser i 1981.*

Det samme år, 1981, finder man tilfælde af en sjælden lungeinfektion kaldet Pneumocystis Carinii Pneumonia (PCP, som siden er blevet omdøbt til Pneumocystis Jirovecii Pneumonia) hos fem unge og ellers raske homoseksuelle mænd i Los Angeles. Samtidig var der rapporter om en gruppe mænd i New York og Californien med en usædvanligt aggressiv kræftform ved navn Kaposi sarkom.

Udstillingsprojektet *Psychopathia Sexualis* folder sig ind i og omkring året 1981 og spørger – i en tid, hvor en anden, global pandemi har fæstnet sig – hvad der skete på den danske kunstscene i de år hvor AIDS-krisen greb fat i verden: Hvorfor virker svaret tilbageholdende og dæmpet, når man spørger til relationen mellem kunst og AIDS i en lokal kontekst?

Til at hjælpe med at stille dette spørgsmål samler udstillingen en række kunstværker, arkivmateriale samt et par litterære værker, som på forskellig vis berører historien om den sygeliggjorte seksualitet og relationen mellem krop, medicinalindustri og spiritualitet.

At kunne samles om dette spørgsmål i dét rum som udstillingsmomentet er, er ikke uden betydning.

Tak, fordi du kom.

* Transkønnethed depatologiseredes i 2017

Kurateret af Overgaden + Mathias Kryger

Udstillingen er støttet af:

KNUD HØJGAARDS FOND
- GRUNDLAET 1944 -

K:
Statens
Kunsthøj

13 august – 10 oktober 2021

+ Podcast produced by The Lake Radio

HOMOPHOBIA IS A DISEASE...

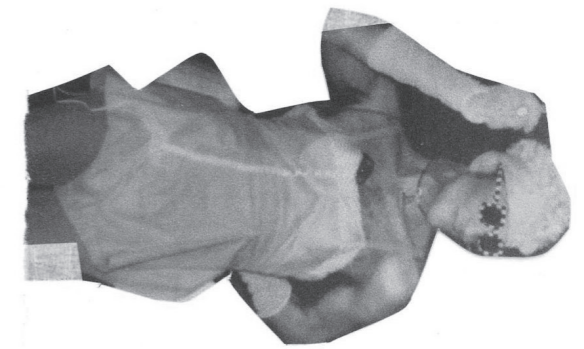
Grundetage (sofjesalen)

T-shirt Collage
HAN
Kjærlighed

Kunstnere på udstillingen

Deltagende kunstnere

Zoltan Ará
Filip Berg
Karim Boumjimmar
Elmgreen & Dragset
Nicolas Maxim Endlicher
Brendan Fernandes
Sidsel Meineche Hansen
Katrine Dirckinck-Holmfeld
Cassie Augusta Jørgensen
Carlos Motta
Niels Nedergaard
Maria Thastum
Maria Wæhrens

ring aldrig om natten
englene
flyver lavt

Arkivbilleder
Bøssehuset på Christiansia

OVERGADEN
Ooooooooooooo

Psychopathia Sexualis

The HIV/AIDS pandemic is not a singular event. A virus does not have a fixed beginning and, when it comes to HIV, it is far from having a definitive ending, but is rather an ongoing condition for people across the world and in the global south in particular.

Likewise, sexuality as a phenomenon is not a singular notion but a construction made from the softest human matter, simultaneously maintained by the hardest technology invented by humans: language. With language comes science and a duality that on the one side defines and constrains while on the other through its abundance of categorizations facilitates new opportunities for entering the world.

When German-Austrian psychiatrist Richard von Krafft-Ebing (1840–1902) published his “scientific” book *Psychopathia sexualis: eine klinisch-forensische Studie* (Psychopathia Sexualis: A Clinical-Forensic Study) in 1886, he started a chain reaction from scientific cataloging or botanizing of human sexuality the establishment of sexual “perversion,” one could say and on to an array of actions that fixed individuals as either criminal or mentally ill. The sexual categories listed and defined by Krafft-Ebing, such as homosexuality, sadomasochism, and more, became deviances that, in turn, became diagnoses, many of which were criminalized. Thus, the sexual individual as criminal was created.

Homosexuality was decriminalized in Denmark in 1933 and removed from the list of mental disorders in 1981.*

That same year, 1981, cases of a rare lung disease named Pneumocystis Carinii Pneumonia (known as PCP, and since renamed Pneumocystis jirovecii pneumonia) were detected in five, young and otherwise healthy, homosexual men in Los Angeles. Simultaneously, reports came of a group of men in New York and California infected with an unusually aggressive cancer named Kaposi’s sarcoma.

The exhibition project *Psychopathia Sexualis* folds into and around the year 1981, asking—in this current state of another global pandemic—what happened in the Danish art scene during the years when the AIDS crisis took hold of the world? Why do answers seem reluctant and curbed when questions are asked about relations between art and AIDS in this local context?

Helping to pose this question, the exhibition compiles a range of artworks, archive materials, and a couple of literary works touching upon the history of pathologized sexualities and the relations between the body, the pharmaceutical industry, and spirituality.

Being able to gather around this question in this space, and with the momentum, of an exhibition is not insignificant.

Thank you for coming.
* for transgender people,
not until 2017

curators
Overgaden +
Mathias Kryger

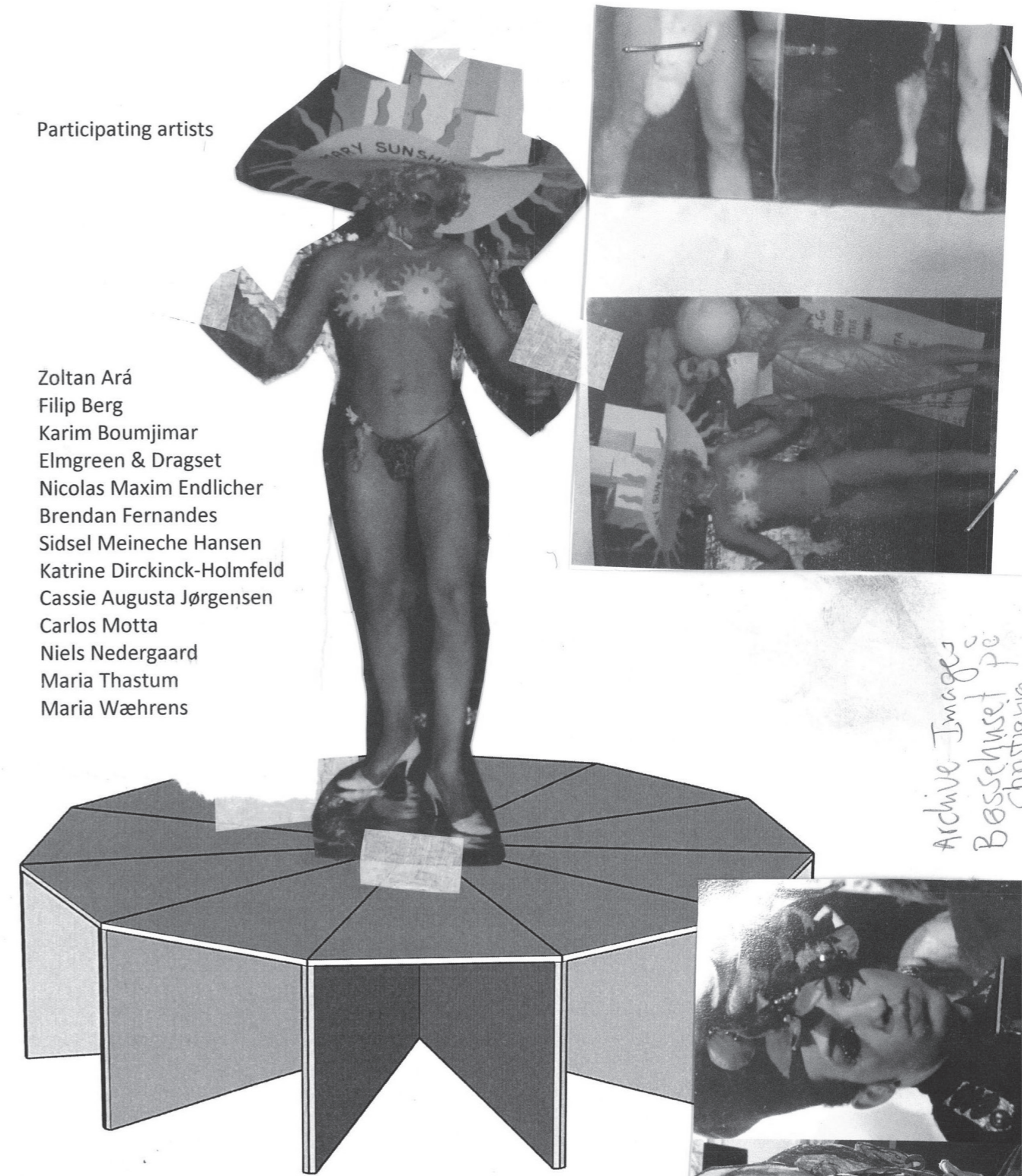
KNUD HØJGAARDS FOND
- GRUNDLAET 1944 -

The exhibition is supported by:

13 August – 10 October 2021

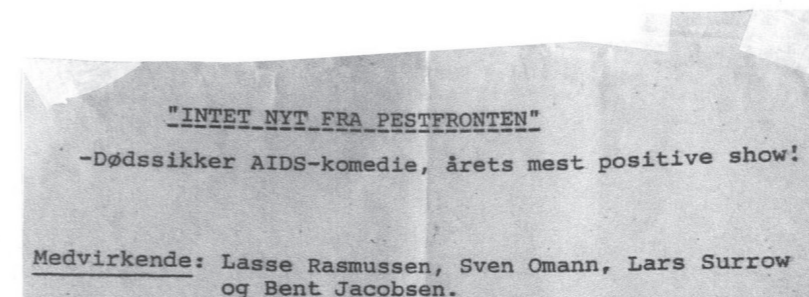
Participating artists

- Zoltan Ará
- Filip Berg
- Karim Boumjimar
- Elmgreen & Dragset
- Nicolas Maxim Endlicher
- Brendan Fernandes
- Sidsel Meineche Hansen
- Katrine Dirckinck-Holmfeld
- Cassie Augusta Jørgensen
- Carlos Motta
- Niels Nedergaard
- Maria Thastum
- Maria Wæhrens

Ground Floor (column space)

+ Podcast produced by The Lake Radio

OVERGADEN
OOOOOOOOOOOOOO